

INVENTAIRE ARCHÉOLOGIQUE - FICHE NR. 129

Op 17 oktober 1899 stelde Ch. Gilleman in de rubriek "Wandtapijten - Koninklijk Atheneum, Ottogracht, nr. 4 - XVIIe eeuw (1656)" in het Frans een fiche op over

Wandtapijten van de gewezen Baudeloo-abdij

In een salon van de gewezen Baudeloo-abdij, heden ingenomen door het Atheneum, kan men 4 wandtapijten zien die een respectievelijke breedte hebben van 4,10 m, 4,72 m., 4,72 m. en 1,78 m.

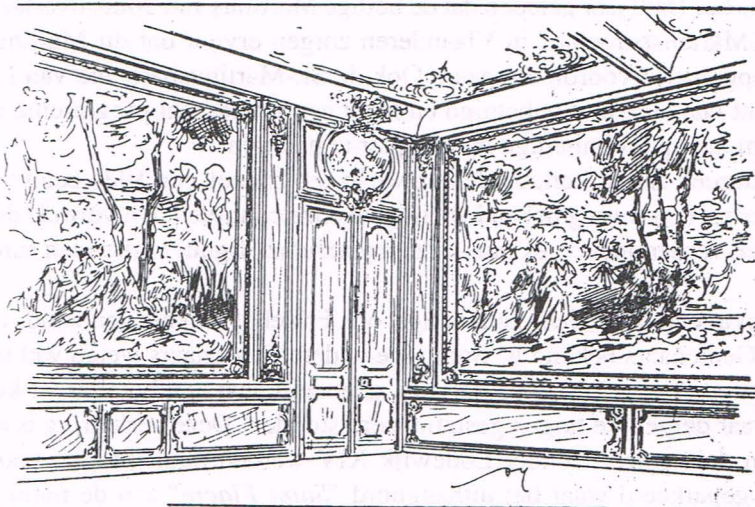
Het is moeilijk er het onderwerp van vast te stellen. Het zijn landschappen van een merkwaardig opzet, in de trant van Claude Lorrain.

Ze worden geanimeerd door personages in zeer diverse houdingen; men ziet er namelijk de voorbereidingen van een offer. De tijd heeft, helaas, de kleuren aangetast; de heden bijna zwarte figuren veroorzaken een zonderling effect.

De archieven van de abdij, bewaard in het provinciaal depot van de Staat in Gent, zorgvuldig nageplozen door Mr. A. Van Werveke, vermelden een enkele aankoop van een wandtapijt in 1656:

Ontfaen by my onderschreven van den heer procurator van tclooster van Baudeloo dryenvyftich pondt elfve schellynghen grooten over de leveringhe van vier sticken tapyte bedragende t'samen vierentwintich ellen en half my t'oorconde den 14 oktober 1656.

(getekend) Frnsisco de Moor.

De kramers-el gelijk zijnde aan 0,698 m. zouden de "*vier sticken tapyte*" dus 17,10 m. gemeten hebben.

Onze wandtapijten meten ongeveer slechts 15,50 m., wanneer men rekening houdt met enkele centimeters die bedekt worden door het houtwerk.

Maar het is duidelijk dat één ervan een amputatie ondergaan heeft: het weefsel van het klein paneel werd doorgesneden, een naad loopt langs de twee zijden van de lijst.

Het verschil in afmetingen belet dus niet de wandtapijten van de Moor terug te vinden in deze van het Atheneum.

Frans de Moor was een van de grootste fabrikanten in Oudenaarde. De hoge kosten veroorzaakt door het logement van de troepen gedurende de vijandelijkheden tussen Frankrijk en Spanje na 1648, hadden hem doen besluiten overeen te komen met het Gents Magistraat om zich in onze stad te komen vestigen.

Staatsarchief te Gent, *Baudeloo*, briefwisseling, nr. 22 - *Annales de l'Académie d'archéologie de Belgique*, t.XIII (Antwerpen, 1856), p. 463.

EEN WONDER-MEDECIJN IN GENT

Sint-Fiacre: Sint-Baafskathedraal - Klooster Groenen Briel - Sint-Martinuskerk

Dit jaar is het 1600 jaar geleden dat de heilige Martinus van Tours overleed. De vele St.-Martensparochies in Vlaanderen zorgen ervoor dat dit Martinusjaar niet onopgemerkt voorbij zal gaan. Ook de St.-Martinusparochie van Ekkergem-Gent laat zich niet onbetuigd en heeft een interessant programma uitgewerkt om haar patroonheilige in de kijker te plaatsen.

Bij een bezoek aan de kerk ontdekten we in een zijbeuk een 19de-eeuws beeld van Fiacrius, een weinig bekende heilige in onze contreien. Dit vormde de aanzet tot een verder onderzoek naar deze mysterieuze figuur verbonden aan deze kerk.

Het is opvallend dat de heilige Fiacrius, ook Friael of Fiakele genoemd, vooral bij niet-Gentenaars bekend is. Sommige oudere Gentenaars weten wel te vertellen dat een fiaker een huurrijtuig is, genoemd naar een hotel en/of kerk in Parijs waar dergelijke tuigen gestationeerd stonden. Deze verklaring is echter maar ten dele correct: onder Lodewijk XIV werden huurrijtuigen voor een herberg geparkeerd waar het uithangbord "*Saint Fiacre*" aan de muur hing.